

Die op u hoopt gestadigh.

16 By u in uwe wooningh schoone
Verberght gy dien man goet
Voor der boosen hooghmoet ;
Gy bewaert oock sijnen persoone
Vry en gantsch onbeladen
Voor den tongen die schaden.

17 Ick wil u prijsen onverdroten ,
Om dat gy, Heer, alijt
My goet en vriend'lick zijt ,
En my in een stadt vast besloten
Bewaert hebt, soo 't magh blijcken ,
En beschermt desgelijcken.

18 Soo lang' ick was in mijn vertsa-
gen Sprack ick ; Gy hebt my gaer
Nu verstooten voorwaer :
Doch gy hebt, Heer, verhoort mijn
klagen , Als ick in tegenheden
Geschreyt hebb' en gebeden.

19 Hebt Godt lief, gy sijn
uytverkoren , Die de vrome behoet ,
En de wreede verdoet.
Zijt kloeck, geeft den moedt niet ver-

loren : Want Godt wil die aenschou-
wen Die op hem vast betrouwen.

Den XXXII. Psalm.

W El hem dien sijn mis-
daet, die hy bedreven Heeft ,
van Godt uyt genaden wert ver-
geven ; Over wien Godt sijn
barmhertigheyt streckt , Daer
door hy sijn boosheden gantsch
bedeckt. Hoe gelucksaligh is die
mensch bevonden , Dien Godt niet
toe en reket sijne sonden !
In wiens geeft niet woont eenige
schalckheyt , Noch geen bedrogh
ofte geveynsdigheyt.

2 In mijn elent, 't zy dat ick heb ge-
swegen , Ofte geweent, (soo ick doe
aller wegen, Schreijende tot u alijt
dagh en nacht) Soo zijn doch
mijn gebeenten gantsch versmacht.
Ick heb uwe hant gevoelt ,
Heer almachtigh , Seer straf om
mijner sonden wil voordachtigh ;
Soo dat mijn sap geweest is , door

door
3
bek
di
Ick v
dae
fo
tot l
bidde
der
sch
4
tij
dat
gy
G
gen
wil
gy
En me
U re
5 v